

(Hizb-ut Tahrir Emiri Şeyh Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Rusya'nın Şam Devrimindeki Tutumu Hakkındaki Sorunu Cevabı

Bahir Memduh'a

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Kerim kardeşim Şeyh Ata, Allah ümmetin hayrı için size korusun. Soru, Rusya'nın Şam devrimindeki tutumu hakkında olacaktır.

Bana öyle geliyor ki Rusya devrim konusunda Amerika ile eşit konumda olup birtakım kazanımlar elde etmek için bahse giriyor...

Sizin yaptığınız analizde Amerika'nın Rusya'yı kullandığını söylüyor...

Bunun nasıl olduğunu açıklamanızı ve bize yardımcı olmanızı rica ediyorum. Allah sizi mübarek kılsın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh

Cevabın açıklığa kavuşması için size aşağıdaki hususları belirteyim:

1- Siyasi olaylar zahiriyle yorumlanmaz. Zira genellikle aldatıcı ve saptırıcı olabilir. Özellikle dünyada etkili olan devletler, herhangi bir doğru değere bağlı kalmaksızın siyasi olarak hareket ederler!

2- Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından Rusya'nın siyasi rolü, eski Sovyetler Birliğinin ulaşmayı ve nüfuz etmeyi beklediği küresel geniş alandan hayati alanına, yani eski Sovyetler Birliği Cumhuriyetlerine doğru küçüldü. Hatta daha önce Sovyetler Birliği'nin egemenliğinde olan Doğu Avrupa ülkeleri bile henüz girmemiş olduğu Avrupa Birliği'ne girmeye hazır hale geldi. Dahası Sırbistan, Atlantik tarafından yoğun baskınlarla bombalandığında, aslı ve faslı Rusya'ya bağlı olmasına rağmen Rusya buna yardım edemedi! Hatta işleri Rusya tarafından yönlendirilen Sırp adamlar Uluslararası Ceza Mahkemelerine götürüldükleri halde Rusya onları bile koruyamadı!

3- Rusya'nın Ortadoğu ve Doğu Asya gibi diğer bölgelerdeki eylemleri, siyasi nüfuzu olmayan ekonomik çıkarlardan başka bir şey değildir. Dolayısıyla Rusya, bu bölgelerde siyasi eylemlerde bulunabilmiş olsaydı, anlaşmalı veya anlaşmasız Amerika'nın eylemleriyle paralel bir çizgide olacaktı. En azından öngörülebilir bir gelecekte.

4- Şimdi sana, Rusya'nın eski Sovyetler Birliği Cumhuriyetlerine nasıl büyük bir siyasi ilgi duyduğunu ve diğer bölgelerdeki kırılğan konumunu görebilmen için kendi hayati alanında, Doğu Asya'da ve Ortadoğu'daki bazı Rus çalışmalarından bahsedeceğim. Öyle de olsa Amerika'nın tutumuyla uyumludur:

a- Eski Sovyetler Birliği Cumhuriyetleri:

* **Gürcistan:** Saakaşvili, Kasım 2003'teki Gül Devrimi sırasında burayı Rusya'nın yanında bir Amerikan karakolu yapmaya çalıştığında, Amerika onu Güney Osetya'ya saldırması için zorladı, sonunda Rusya ile müzakere edilen çözümlerde onu destekleme sözü verdi ve böylece Gürcistan 08/08/2008'de fiilen Güney Osetya'ya saldırmaya başladı... Rusya, bu saldırıların arkasında Amerika'nın olduğunun farkında olmasına ve özellikle Amerika bunu bazı yetkililerinin açıklamalarında açığa vurmalarına rağmen, ama tüm bunlara rağmen Rusya, Gürcistan'a büyük bir saldırı yaparak Osetya ve Abhazya'yı Gürcistan'dan ayırdı. Yani Gürcistan'ı parçalamaya çalıştı ve Rusya'ya zarar veremeyecek şekilde, dahası Rusya'yı kızdırdığı için kalbine bir hançer sapladı ve Amerika'nın, Rus ordusunun moralini etkilemek için Rusya'nın kuzey Gürcistan bataklığında boşulduğunu göstermeye odaklanmasını yanı sıra Rusya'nın Gürcistan'a yönelik saldırısını ve uluslararası hukuku ihlal ettiğini uluslararası düzeyde etkilemeye ve benzerlerine odaklanmasına hiç aldırmaz etmedi...

* **Kırgızistan:**

1- 23/07/2009 tarihinde Bakiyev'in seçilmesine Rusya destek verdi ve Rusya'nın Bakiyev'in seçilmesine desteği dikkat çekici bir şekilde olmuştu. Zira Rusya Devlet Başkanı Medvedev, 02/08/2009'da Kırgızistan'a gelerek Bakiyev için düzenlenen açılış törenine katıldı! Ancak Rusya, Amerikalı siyasetçi Richard Holbrooke'un 19/02/2010'da Kırgızistan'a yaptığı ziyareti ve Bakiyev ile kapalı bir görüşme yaptığı sırada Bakiyev'in Amerika ile olan yakınlaşmasını fark etmişti. Nitekim 19/02/2010'da, "Russia Today" Gazetesi "Russian Interfax"ten, Holbrooke'un Cumhurbaşkanı Kurmanbek Bakiyev ile görüşmesini şu şekilde aktardı: "İkili ilişkilerin geleceği ve Afganistan'daki durum hakkında iki taraf kapalı bir görüş alışverişinde bulundular ve iki ülke arasında karşılıklı yarar sağlayacak işbirliğini etkinleştirmenin yollarını ele aldılar." Aynı gazete 17/03/2010'da şu eklemede bulundu: "ABD kısa bir süre önce, Kırgızistan'ın Batkin kentinde terörle mücadele özel birimleri için bir eğitim merkezi inşa etmesine yardımcı olmak amacıyla Kırgızistan'a 5.5 milyon dolar tahsis ettiğini duyurdu."

* **Özbekistan:**

Kerimov, özellikle Andican olaylarında askeri olarak kendisine yardımcı olduğu için Rusya ile birlikte yürüyordu ancak Amerika'nın ekonomik ve güvenlik cazibeleri onun Amerika'ya karşı eğiliminin artmasına ve Rusya'ya gözle görülür bir mesafe koymasına neden oldu. Nitekim Özbekistan, Kolektif Güvenlik Anlaşması Örgütü'nün (KGAÖ) yaptığı 26/08/2009 manevralarına katılmayı reddedince bu durum netlik kazanmış ve manevralar 15 Ekim 2009 tarihine kadar devam etmişti. Bu ise Rusya'yı rahatsız etti. Çünkü Özbekistan'ın davranışı örgüt üyeliğini dondurma mesabesinde olup özellikle de katılmayı reddetmesi, Amerikalı General David Petraeus'un Taşkent'i ziyareti ve Kerimov'un 18/08/2009 tarihinde kendisiyle görüşmesinin ardından gelmiş ve Kerimov şunları söylemişti: "Özbekistan, karşılıklı saygı ve eşit ortaklık ilkeleri temelinde Amerika ile yapıcı iş birliğini genişletmeye hazırdır." (Rusya Ria Novosti-18/08/2009) Nitekim iki ülke arasında askeri, eğitim ve mesleki eğitim programlarını içeren bir iş birliği anlaşması imzalanmıştı.

Eski Sovyetler Birliği Cumhuriyetlerine karşı sağlam bir duruş sergilemesinden dolayı bu konular Rusya'da alarm verdi. Zira Özbekistan'ı kolektif güvenlik örgütüne, yani Rusya'nın bağrına geri döndürmek için planlar yapmaya başladı. Dahası Rusya, geçici hükümeti ve Rusya'nın Kırgızistan'daki kuyruklarını, yakmaları, yıkmaları ve öldürmeleri için Özbeklere saldırmaya yönlendirdi...Bunu ise onları Özbek sınırına doğru kovmaları için yaptı. Bu da çok sayıdaki Özbek azınlığın Karyazya'dan Özbekistan'a göç etmesi nedeniyle Özbekistan için bir sorun oluştururken aynı zamanda Özbekistan'ın uzun zaman önce üyeliğini dondurduğu Kolektif Güvenlik Örgütü aracılığıyla sorunun çözümüne müdahale etme gerekçesi de oluşturdu...Rusya'nın bundan amacı, sorunun çözümü için Özbekistan'ı Kolektif Güvenlik

Örgütünü dönmeye zorlamaktı. Doğal olarak bu, Rusya liderliğinde oluyordu. Bunun üzerine Özbekistan Rus itaat evine geri dönerken ardından Amerika'dan uzaklaştı... Şayet Özbek hükümetiyle temasa geçen ve onu Kolektif Güvenlik Örgütü'ne katılmamaya ikna eden Amerikan hükümeti adına Taşkent'teki Amerikan büyükelçisinin müdahalesi olmamış olsaydı plan neredeyse başarılı olacak ve Özbekistan Toplu Güvenlik Örgütü'ne katılmayı ve sorunu çözmek için Rusya liderliğindeki güçleri göndermeyi kabul edecekti. Bunun üzerine hükümet cevap vermiş ve başlangıçta açmasına rağmen yerinden edilmiş Özbeklere sınırları kapatmıştı. Bu nedenle Amerikan Dışişleri Bakan Yardımcısı Robert Blake, Özbekistan'ın davranışlarına ve yerlerinden edilenlere sınırları kapatmasına övgüler yağdırmıştı.

* **Ukrayna:** Yuşçenko, Turuncu Devrim'den sonra Ukrayna'da iktidara gelip Rusya'nın adamı Yanukoviç'i devirince bu Rusya için acı bir darbe oldu. Zira Amerika, Ukrayna'nın Batı ile bütünleşmesini hızlandırmak için onun iktidar dönemini görevinde kaldığı süre boyunca istismar etmiş ve Yuşçenko, Rus askeri kiralama süresinin 2017'de sona ermesinin ardından Rus Karadeniz Filosunu Sivastopol'dan çıkarmakla tehdit etmişti. Dahası Yuşçenko, Ukrayna'yı Avrupa Birliği ve NATO gibi kurumlara tam olarak entegre etme arzusunu gizlemedi. Zira Kiev, Avrupa Birliği ile bir ortaklık anlaşması müzakerelerine başlamış ve NATO üyeliği için bir eylem planı talep etmişti...Böylece Rusya'nın nüfuzu sıkıntıya girdi. Ancak Rusya, Ukrayna'daki yandaşlarını harekete geçirmeye başladı ve özellikle de kış aylarında ülkede huzursuzluk çıkarmak için önce doğalgazın durdurulmasını kullandı, ardından da fiyatını artırdı. Çünkü ekonomik birçok yönden hala Rusya ile bağlantısı bulunmaktaydı. Dolayısıyla Rusya, ülkenin dördüncü cumhurbaşkanı ve Rusya'nın güçlü destekçisi olan kendi adamı Yanukoviç'i Şubat 2010'da yeniden iktidara getirinceye kadar tüm bunları etkili bir şekilde kullandı. İşte o zamandan beri Amerika'nın etkisi azalmaya başladı ve Ukrayna, Turuncu Devrim'den öncekinden daha yavaş olsa da Rusya ile ilişkileri normalleştirmeye yöneldi.

Böylece Rusya'nın her zamanki hayati alanındaki, yani eski Sovyetler Birliği Cumhuriyetlerindeki nüfuzunu ve hegemonyasını korumak için mümkün olan tüm siyasi, ekonomik ve hatta askeri yöntemleri kullandığı görülmektedir. Dolayısıyla bölgesel ve uluslararası sâiklerden dolayı mecbur kalmadıkça veya yapamayacak durumda olmadıkça bunlar üzerindeki nüfuzundan vazgeçmeyecektir...

b- Diğer bölgelere gelince; mesele farklıdır. Zira rolü bazen kırılğan bazen de marjinaldir. Öyle de olsa doğrudan veya dolaylı olarak Amerika ile paralel bir çizgidedir. Buna dair örnekler şunlardır:

* **Doğu Asya (Kuzey Kore):** Amerika, Rusya'nın güney eteklerinden çok uzak olmayan bir yerde gezip dolaşmakta ve Guam adasında füze kalkanı kurmaktadır. Dahası Rusya, Kuzey Kore'ye karşı 2094 sayılı kararı kabul etmiş olup Kore'ye karşı siyasi tutumu Amerika'nın tutumundan pek bir farklı görünmüyor. Nitekim Amerika, Kuzey Kore yakınlarında yaptığı büyük manevralarla Kuzey Kore'yi kışkırtmıştı. Zira bunlar, 19/02/2013'te başlayan ve 30/04/2013'te ay sonuna kadar devam eden benzeri görülmemiş büyük manevralar olup Batı'nın, özellikle Amerika'nın 12/02/2013'teki üçüncü Kuzey Kore deneyini etkili bir şekilde harekete geçirmesinden sonra, Amerika'nın Güvenlik Konseyi'nde uyguladığı ve 07/03/2013 tarihinde Rusya ve Çin tarafından onaylanan yaptırımlarla aynı zamana denk gelmişti. Dolayısıyla bu manevralar Kuzey Kore için hararetli bir provokasyon oluşturmuş ve bunun öncesinde de bu bölgedeki gücünü pekiştirmek için Asya/Pasifik'te yeni bir strateji açıklamış ve 2020 yılına kadar potansiyel risklere karşı da deniz gücünün %60'ını buraya nakletmişti. Bütün bunlar, Kuzey Kore'yi orta menzilli füzeleriyle oradaki Amerikan üslerini vuracağı tehdidinde bulunmaya sevk etti... Bunun üzerine Amerika, Guam adasına bir füze kalkanı kurulmasını hızlandırmak için bunu istismar etti ve bu Kuzey Kore'ye ek olarak güney

Rusya'yı da tehdit etmesine rağmen Rusya'nın tutumu yumuşaktı ve neredeyse Amerika'nın tutumundan pek farklı değildi. Nitekim Rusya Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Alexander Lukashevich şöyle bir açıklamada bulunmuştu: "Şu anda Pyongyang'ın kışkırtıcı ve kavgacı davranışsal yaklaşımını reddetme konusunda onlarla dayanışma içindeyiz." Dolayısıyla Rusya, Kuzey Kore'ye karşı ABD'nin tutumuna ve Amerika'nın Güney Kore ile gelişmiş silahları içeren tatbikatlar yaparak Kuzey Kore'yi kışkırtmasına karşı ciddi bir tavır almadığı gibi buna yeltenmedi ve kınamada da bulunmadı. Hem de bunun bölge için bir tehdit oluşturduğunu, herkesi terörize etmek ve dünyaya Amerikan hegemonyasını empoze etmek için bölgedeki Amerikan varlığını güçlendirmeyi amaçladığını bildiği halde. Bu ise, bunun bizzat Rusya'ya yönelik olup bu bölgede herhangi bir mevcudiyetine izin verilmediği anlamına gelmektedir!

* Ortadoğu'ya geliyoruz; Suriye ile ilgili cevap vermeden önce Rusya'nın Libya'daki olaylarla ilgili tutumunu hatırlatayım:

Libya halk hareketleri 17/02/2011'de başlamış ve 2011 Şubat sonlarında ve Mart ayının başlarında başta Fransa olmak üzere Avrupa Libya'ya yönelik askeri müdahale ortamını hazırlamış, hatta küçük çapta da başlatmıştı.

Bu sırada Amerikan Dışişleri Bakanı 02/03/2011 Çarşamba günü Senato'da Libya'ya müdahaleyle ilgili bir oturumda, Amerika'nın "herhangi bir seçeneği dışlamadığını" belirtmişti. Ancak aynı zamanda Kaddafi karşıtlarına yardım edecek herhangi bir askeri müdahalenin yalnızca Libya'da değil, bir bütün olarak Arap dünyasında "tartışmalı" olacağı konusunda da uyarılmıştı.

Bunun ardından Rusya Dışişleri Bakanı Sergev Lavrov, ülkesinin Libya'ya dış askeri müdahaleye karşı olduğunu belirterek, 07/03/2011 Pazartesi akşamı Kaliningrad'da düzenlediği basın toplantısında ülkesinin Libya konusundaki kararlı tutumunu şöyle açıklamıştır: "Rusya, Libya'daki krizi çözmenin bir yolu olarak özellikle askeri olmak üzere dış müdahaleye karşı çıkmaktadır." Ve şöyle ekledi: "Libyalılar kendi sorunlarını kendileri çözmelidirler."

Günler sonra Amerika askeri müdahaleyi onayladı ve 17 Mart 2011 tarihli 1973 sayılı Güvenlik Konseyi Kararının arkasında olduğunu söyledi. Rusya ise oylama sırasında önceki açıklamalarını yuttu, veto hakkını, hatta itiraz hakkını bile kullanmadı, bilakis çekimser kaldı. Ardından karar çıktı ve Amerika ve Avrupa müdahalesi gerçekleşti. **Yani Rusya, Amerika istemediği zaman askeri müdahaleye karşı çıkmış, ancak Amerika istediği zaman ise askeri müdahaleye karşı çıkmamıştır.**

Şimdi Suriye'ye geliyoruz:

Tunus, Mısır, Libya ve Yemen'deki Arap Baharı devrimleriyle birlikte Suriye'de yeni bir şey oldu. Bu yeni şey ise Amerika ve diğerleri için korkutucu olan Hilafet sloganlarının olduğu İslami sloganların yükselişi ve insanların duygularının dikkat çekici bir şekilde alevlenmesiydi. İşte bu yeni mesele, Hafız ve oğlundan bu yana Amerika başta olmak üzere Suriye'de siyasi nüfuz sahibi olan Batılı ülkeleri ayağa kaldıran bir olay meydana getirdi.

Bin Ali rejimi ve polisinden gördüğü zulüm, aşağılama ve ihanetin ardından Buazizi'nin kendini yakmasından bu yana Batı'yı şaşkına çeviren devrimleri...evet bu devrimleri Batı, kuyruklarına devrimlere nüfuz etmelerini ve daha yüksek ve daha coşkulu devrim sloganları talep etmelerini dikte ederek devrimleri hedeflerinden saptırmayı başarabildi. Ardından simsiyah bir yüze sahip eski tağutu kaldırıp onun yerine daha az siyah yüzlü birini getirdiler, yüzlerin yüzlerle değiştirilmesi dışında rejimin yapısı ajan Laik cumhuriyet olarak kalmaya devam etti ve bunu hazır bir reçete olarak aldılar. İnsanlar ne zaman bir değişim olmadığını

anlayıp isyan ederek özgürlük diye haykırsalar, bu sömürgeci ülkelerin kuyrukları onların arasına girerek daha yüksek bir sesle bağırmaya başladılar. Ardından da değişim, bu ülkelerin gündeminde mahsup olarak kalmaya devam etti.

Suriye’de olanlara gelince; Batılı ülkelerin yandaşları buraya nüfuz edebilsinler, daha yüksek ve daha coşkulu bir şekilde haykırsınlar, ardından insanların liderliğini alsınlar, bir yüzü başka bir yüzle değiştirsınler ve işi bitirsınler diye atılmış vatancı, sivil, özgürlük ve demokratik sloganlar değildir. Bilakis Hilafete ve İslam’a çağrıda bulunan sloganlardır. Ancak onların alışık olmadıkları bir yolla atılan, yani dillendirip durdukları “orta çözüm ve ılımlılık” diye iddia edilen gruptan olmayan sloganlardır. Bununla birlikte bu sloganlar, sivil, demokrasi ve benzerleri gibi diğer sloganlarla karıştırılmıştır. Ancak o, arenadaki diğer devrimler gibi kolayca nüfuz edilebilecek bir tağut değildir.

Bu nedenle Amerika’nın, ulusal konsey ve koalisyon gibi dışarıda türettikleri, hatta Amerika’nın ulusal koordinasyon heyeti gibi içeride türettikleri insanlar tarafından kabul görmemiştir. Bu yüzden Amerika zor durumda kalmıştır:

Bir yandan ajanı Beşar’ı düşmüş bir yönetici olarak görüyor. Zira onun ve babasının kırk yıldır yaptığı gibi ne kendi çıkarlarını ne de Yahudilerin güvenliğini gerçekleştiriyor...Diğer yandan türetmiş oldukları içerideki devrimciler tarafından kabul görmüyor. Bu yüzden kendi kanalıyla Beşar’a bir alternatif ayarlamadan gerek Hilafet’in gerekse kendi kanalıyla olmayan başka bir yönetimin gelmesini istemediğinden dolayı Beşar’ın fiilen düşmesinden korkuyor. Dolayısıyla daha önceki devrimlerde yaptığı gibi zulüm ve zorbalığa karşı halk hareketlerinin yanında olduğunu göstermek istiyor!

Bu nedenle Amerika, tağuta karşı halklarla birlikte olduğu görünümünü koruyarak içine düşmüş olduğu çıkmazdan kurtulmak istiyor. Aynı zamanda, bir öncekinin yerine geçecek yeni bir ajanı garantiye almadan önce tağutun ayrılmasını istemiyor. Rusya’nın senaryosu; Beşar’ı destekliyor ve Amerika Rusya yüzünden çözüm bulmadığını gösteriyor. Zira Rusya’nın Beşar ile Amerika’nın ise devrimcilerle olduğu gerekçesiyle onunla müzakere etmek için Rusya’ya gittiğini ve Rusya ile Amerika’nın çözüm noktasında farklı olduğunu gösterdiğini görürsünüz. Böylece bir ileri bir geri yapıyor... mühlet üzerine mühlet veriyor... Beşar da Rusya’nın silahlarıyla ölüm ve yıkımı artırıyor. **Tüm bunları Amerika, ister halkın boyun eğmeleri ve türettiklerini kabul etmeleri için katliamlarını artırarak olsun isterse yeni hükümetin güvenliğini sağlamak gerekçesiyle Güvenlik Konseyi kararı karşısında nihai olarak askeri müdahalesiyle olsun Beşar’ın yerine geçecek bir alternatifi olgunlaştırmak için yapıyor.**

Böylece o, her ne zaman zor duruma düşse gidip Rusya ile görüşüyor ve müzakere edilmiş bir çözüm için anlaştıklarını gösteriyor. Sonra da yeniden Rusya ile Amerika’nın arasında anlaşmazlığın olduğunu söylüyor... Hatta kimyasal silahların kırmızı çizgi olduğunu söylediğinde Fransa ona kanıt sununca Amerika kanıtın yetersiz olduğunu veriyor. Nitekim kanıtlar toplandığında Obama, kanıtımız var ama Rusya bundan şüphe ediyor demişti! Tüm bunlar, Amerika’nın mevcut ajanın yerine halk tarafından kabul görecektir alternatif bir ajan bulamadığı için oluyor. Zira ne dışarıda türettikleri halk tarafından kabul görmüştür ne de rejim ile içeride ve dışarıdaki çeşitli muhalefet arasındaki geçiş hükümeti halk tarafından kabul görmüştür... Dolayısıyla o, şu anda havuç ve sopa politikasını birbirine karıştırmaya çalışıyor. Yani her biri tek başına olmuyor. Bilakis Beşar’ın çeteleri ve aveneleri için uçak ve füze sopasını kullanırken Beşar’ın uçaklarına ve füzelerine direnmek için ise şartlı silah tedariki havucunu kullanıyor. Yani bir taraftan Rusya’nın silahlarını öldürmesi ve yıkması için Beşar için kullanılırken Amerika, Avrupa, ittifaklar ve tabilerinin silahları ise zorunlu ölüm şartıyla kullanılıyor, sonra da bunu Beşar’ın saldırganlığına cevap

verme bahanesiyle pazarlıyorlar. Bunu ise geçenlerde Doha Konferansı'nda olduğu gibi muhalefet ve rejim arasındaki geçiş hükümeti müzakerelerinin Cenevre Konferansı'na doğru itilmesine ulaşmak için yapıyor. Dolayısıyla Amerika değişimi tek başına idare etmekle ilgilenirken Rusya bu eğilime karşı çıkmıyor, bilakis buna hizmet ediyor!

Böylece Rusya ile Amerika'nın tutumlarını inceleyen bir kimse, onların ters yönde olduklarını göremez. Bilakis Rusya'nın eylemlerinin, eski Amerikan ajanının yerini alacak yeni bir Amerikan ajanının yolunu açarak Amerika'nın hedeflerine hizmet ettiğini görür.

Libya'da olduğu gibi Amerika siyasi veya askeri bir çözüme karar verdiğinde, Rusya veto hakkını kullanmamakta, bilakis Güvenlik Konseyi kararının çıkmasını beklemektedir.

Sonuç olarak Rusya, Suriye krizi konusunda Amerika ile siyasi olarak çelişmemekte, bilakis insanları Amerika'nın türettiklerini kabul etmeye zorlamak için öldürme ve katliamlarda Beşar'ı destekleyerek çözüm noktasında onun ön hattı olmaktadır.

Bu, Amerika, Rusya, Avrupa, müttefikler ve tabiiler açısındandır. Ümmet açısından olana gelince; Allah'ın izniyle ümmetin içinde sadık ve muhlis adamlar vardır. Bu yüzden zulüm ve karanlık ne kadar uzarsa uzasın ve şiddetlenirse şiddetlensin, bir süre sonra da olsa güzel akıbet muttakilerin olacaktır. Şüphesiz Allah, Aziz ve Hakîm'dir.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 20 Şaban 1434

M. 29 Haziran 2013

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3372/>